A munkáspárt felszólította az angol munkásságot: kezdjen éles harcot a koalíciós kormány ellen

Kiáltványban sorolja fel szanálási ellenjavaslatait

(Budapesti tudósitónk telefonjelentése.) Londonból jelentik: A munkáspárt végrehajtó bizottsága, a szakszervezeti kongresszus főtanácsa és a parlamenti frakció tanácsbizottsága csütörtökön délután kiáltványt tett közzé, amelyben részletesen ismerteti a munkáspárt állásfoglalását az uj koalíciós kormánnyal szemben. A kiáltvány felsorolja a munkáspárt ellenjavaslatait a pénzügyi válság megoldására. A javaslatok a következők: *a külföldi angol tőke mozgósitása, a háborus tartozások, valamint a jóvátételi fizetések revíziója.*

— A munkáspárt minden tekintetben a nemzet összességének érdekeit tartja szem előtt — mondja a kiáltvány és felszólitja a dolgozókat: *kezdjenek éles harcot a koalíciós kormány ellen.*

A szakszervezetek végrehajtó bizottsága elhatározta, hogy *minden erejével támogatja* a parlamenti frakciót és a kongresszus főtanácsát a koalíciós kormány ellen inditandó harcban.

Litvinov pénteken Berlinbe érkezik

Berlinben nagy érdeklődéssel nézik az orosz—lengyel és orosz—francia tárgyalásokat

(Budapesti tudósitónk telefonjelentése.) Berlinből jelentik: A politikai érdeklődés előterében *Litvinov* külügyi népbiztosnak pénteki látogatása áll. Berlin nagy figyelemmel kiséri a megindult *orosz—lengyel* és *orosz—francia* tárgyalásokat és nagy jelentőséget tulajdonitanak annak is, hogy *Dirtzen* moszkvai német nagykövet szintén Berlinbe érkezett, aki kormányának részletes jelentést tett a megindult meg nem támadási szerződések megkötésére irányuló tárgyalásokról.

A jobboldali lapok azt irják, hogy *Páris és Varsó Szovjetoroszország segitségével akarják bekeriteni Németországot.*

Franciaországban kellemetlen hatást váltott ki, hogy a lengyel—orosz és orosz—francia tárgyalásoknak olyan nagy jelentőséget tulajdonitanak Németországban. Mindenképen gyengiteni igyekeznek a tárgyalások jelentőségét és azt állitják, hogy ezeket a kérdéseket a Népszövetség tanácsának genfi ülésszakán és a francia miniszterek berlini látogatása alkalmával tisztázni fogják. Rámutatnak illetékes francia körökben arra, hogy a meg nem támadási szerződésből valószinüleg csak egyszerü »*kibékülési paktum*« lesz, amelynek formája jóval enyhébb lesz, mint amilyen a meg nem támadási szerződésé lett volna.

Nyomorgó épitőmunkások a polgármesternél

„Éhezünk, le vagyunk rongyolódva és a végső kétségbeesés előtt állunk"

„A város most nem tud segiteni a bajokon, de ennivalót mindenkinek adunk" — mondotta a polgármester

(A Délmagyarország munkatársától.) Részletesen beszámolt a *Délmagyarország* arról a gyülésről, amit szerdán este tartottak a szegedi épitőmunkások a Munkásotthonban. A gyülésen a felszólalók valamennyien követelték, hogy a város teremtsen munkaalkalmat az egész évben nem foglalkoztatott épitőmunkásság számára, ha pedig ezt nem tudja teljesiteni, akkor az önhibájukon kivül munkához nem jutó épitőmunkások és családjuk életfentartásáról a hatóság emberséges módon gondoskodjék.

A munkásság követeléseit memorandumba foglalta és csütörtökön délelőtt tizenkéttagu küldöttség jelent meg *Lájer* Dezső párttitkár vezetésével a polgármester előtt. *Lájer* Dezső átnyujtotta a memorandumot, majd részletesen vázolta az épitőmunkások sulyos helyzetét és arra kérte a polgármestert, hogy a város minden módon nyujtson munkaalkalmakat, a családtagoknak pedig segitséget.

Dr. *Somogyi* Szilveszter hosszabb beszédben válaszolt a küldöttségnek:

— Bizunk abban — mondotta —, hogy az uj kormánynak, amely a takarékosságot tüzte ki maga elé, sürgős gondja lesz az is, hogy *a fenyegető munkanélküliségen enyhitsen, mielőtt abból veszedelem keletkezne.* A városnak azonban magának is foglalkozni kell ezzel a kérdéssel. Olyan intézkedések megtételére kérek majd felhatalmazást a közgyülléstől, hogy

a város maga is tudjon valamit segiteni a munkanélkülieken.

— Elmegyünk a kormányhoz is, ha akármilyen keveset, de *adjon Szegednek segitséget, mert a magunk erejéből egyedül erre képtelenek lennénk.*

A polgármester azután az egész világon mutatkozó nagy munkanélküliségről beszélt és azt mondotta, hogy az eddig nem tapasztalt nagymérvü munkanélküliségnek szerinte az az oka, hogy ezermillió ember kikapcsolódott a fogyasztásból. A város eddig is sok mindent tett, hogy a munkanélküliséget enyhitse és a jövőben még fokozottabban fog mindent elkövetni.

— *Ebben az évben mindössze 28 napot dolgoztam!* — mondotta ekkor a küldöttség egyik tagja.

A küldöttség egy másik tagja a következőket mondotta:

— Sajnálattal kell tapasztalnunk, hogy

a munkásság eddig csak igéretet kapott,

de azokból vajmi keveset váltottak valóra. A többi városokban a hatóság főleg *a középületek tatarozásával* foglalkoztatja az épitőmunkásokat, például *Debrecenben*, de Szegeden ezt nem látjuk. Nekünk csak igértek, de ha akármilyen egyesület jött, az az igéreten tul megkapott mindent. Azokkal nem bánt szükmarkuan a hatóság, *csak a szervezett munkásságnak nem jutott semmi.* Tudjuk, hogy nehéz helyzetben van az ország és Szeged is, de

más országokban több beláttással vannak a munkásság irányában, mint nálunk és Szegeden.

— Mi *nem munkanélküli segélyt kérünk a várostól, hanem munkát.* A városnak kötelessége, hogy segitsen rajtunk, hiszen mi is polgárai vagyunk Szegednek és *nekünk is van az élethez jogunk.*

Le vagyunk rongyolódva, éhezünk és a végső kétségbeesés előtt állunk.

Reméljük, hogy a polgármester tudni fogja, hogy hova nyuljon a munkásság megsegitése érdekében.

A polgármester válaszában azt mondotta, hogy a város 15 középületében, főleg iskolákban most is folyik a tatarozás. A város a földmunkákkal amennyire lehetett, segitett a munkanélkülieken.

— Tudom, hogy *igazuk van* — mondotta a polgármester —, de

a város most nem képes ezeken a bajokon segiteni.

Azt azonban garantálom, hogy *ennivalóra mindenkinek jut ebben a városban, ha a föld alól is vesszük a rávalót.* Sajnos, ezenkivül csak vigasztaló szavakat tudok mondani, de azért erős a hitem, hogy valahogy mégis csak át vergődünk ezen a télen.

A munkások ezután azt tették szóvá, hogy

a vállalkozók nem szakmunkásokkal dolgoztatnak az épületeken, hanem tanoncokkal.

Az egyik elemi iskola épitésénél például három segéd és harminc tanonc dolgozott.

A polgármester erre azt mondotta, hogy ha a munkásság olyan irányu beadványt terjeszt elő, hogy a tanoncokat tiltsák el az épitkezéstől, a város a munkásságnak ezt a kérelmét teljes erejéből támogatni fogja a kormányhatóságnál.

Ezután *Lájer* Dezső reflektált a polgármester szavaira. A munkanélküliségen ugy is lehetne enyhiteni, ha *a munkaidőt szabályoznák és nem dolgoztatnának egyes helyeken 10—12, sőt 14 órát.* A munkabérekkel is sulyos visszaélések vannak. Ezen ugy lehetne segiteni, hogy a versenytárgyalások kiirásánál a vállalati feltételekbe kellene bevenni a minimális munkabéreket.

A polgármester végül ujból igéretet tett, hogy a munkanélküliség enyhitése érdekében a város mindent el fog követni.

Az aranypengő rendelet

Budapest, augusztus 27. A hivatalos lap pénteki száma közli az aranypengőről szóló 4600—M. E. számu rendeletet, amely szerint további intézkedésig *egy aranypengő egy pengővel egyenlő.* A pénzügyminiszter a Nemzeti Bank javaslatára külön rendeletben fogja meghatározni azt a napot, amikor a pengőnek aranypengő értékét a Nemzeti Bank meg fogja állapitani.

Változatlan az angol kamatláb

London, augusztus 27. Az angol bank főtanácsa a mai ülésén a váltóleszámitolási kamatlábat változatlanul *4 és félszázalékban* állapitotta meg.